

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

8 F. — 21

IN NEDERLAND 60 Cts

32 KLEUR-BLADZIJDEN

Ons volledig tekenverhaal :

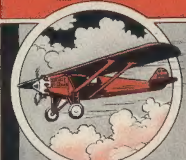
ADMIRAAL BYRD

op bladzijde 2.

ADMIRAAL BYRD

Een volledig tekenverhaal
door E. AIDANS

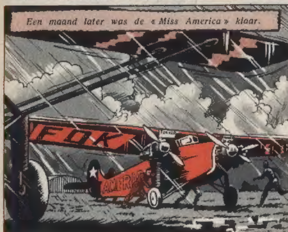
Op 22 mei 1927 juichte heel Amerika Charles Lindbergh toe, de man die alleen aan boord van een klein vliegtuig voor het eerst de Atlantische Oceaan had overgestoken.

Na een 500 meter te hebben gereden, maakt het toestel een sprong en...

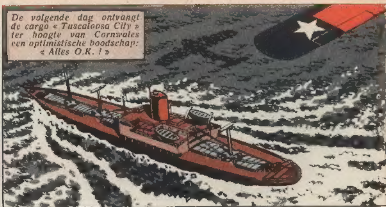
Het toestel slaagt er eindelijk in, zich weer op te richten.

Bij het vallen van de nacht wordt Terra Nova bereikt.

Baas, ik heb me vergist !
Je hebt me de duivel op het lijf gejaagd! Met zo'n benzineverbruik zouden we nooit Frankrijk kunnen bereiken !

De volgende dag ontvangt de cargo « Tuscaloosa City » ter hoogte van Cornwales een optimistische boodschap: « Alles O.K. ! »

Niettemin wachten de Parijzenaars vruchteloos gedurende de hele nacht op het vliegveld. Het toestel had reeds uren geleden moeten landen.

Alle Franse luisterposten zoeken angstig de ether af.

Zijn laatste signaal kwam van 160 mijlen ten zuid-westen van Ouessant.
Wat richt hij ginds uit ? Hij verwijdert zich van zijn doel !

Onophoudelijk worden er raketten afgeschoten op het vliegveld van Le Bourget.
Het is twee uur geleden dat Byrd een teken van leven heeft gegeven.

Intussen..
In deze mist kunnen we niets ontwarren !
De radio is defekt en het kompas geraakte onklaar door de metalen benzinetanks.

Laten we ronddraaien en de dageraad afwachten...
Maar baas, wij hebben nog amper benzine voor één kwartier !

Plotseling...
Kijk, ginds! Een strand! Villa's !... Ik heb het gezien !

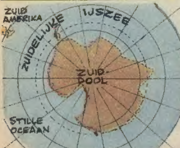

Maar de mist heeft de grond opnieuw aan de ogen van de piloot onttrokken.
Tot daar toe ! Als wij niet kunnen landen, dan zullen wij op het water neerstrijken !

FOK
Enkele ogenblikken later...

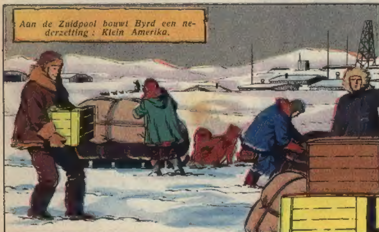

Terwijl de « Miss America » in de golven verdwijnt...
Niet gekwetst, baas ?
Red de postzakken !

De bemanning bereikt Ver-sur-Mer in het Calvadosdepartement en heeft toch bewezen dat een verbinding tussen Amerika en Europa mogelijk is... zonder tegenslag !

Deze stoutmoedige raid maakt van Byrd een nationale held. Hij heeft reeds de Noordpool overvlogen en wil thans ook de Zuidpool overvliegen.

Na geduldige en heroïsche inspanningen is het toestel eindelijk klaar gekomen.

Voor het eerst start een mens om de Zuidpool te overvliegen.

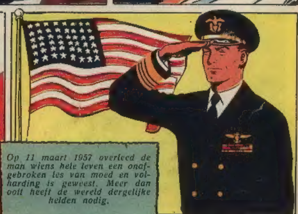

Volgende week DUNLOP

Einde

ONDER ONS VERMA

GOED ZINGEN IS TWEEMAAL BIDDEN

ENKELE tijd geleden werd ik uitgenodigd door een koor van een kollege. Het was samengesteld uit jongens van zeven tot zeventien jaar.

Ik moet bekennen dat het een aangename verrassing is geworden voor me. Wanneer een jongenskoor aan het zingen gaat onder leiding van een knap musicus, die tevens een goed psycholoog is, dan kan daaruit iets heerlijks groeien !

Toen ik dat koor verschillende vrome en volksliederen hoorde zingen, dacht ik onwillekeurig aan de woorden van sint Augustinus, die zoveel eeuwen geleden reeds verklaarde dat wie goed zong, tweemaal bad.

Zingen maakt het leven mooier ! *Kuifje*

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

Tiny Bogers, Goeverneurlaan, 523, Den Haag — Holland, *zou willen korresponderen met een meisje uit Spanje, Portugal, Skandinavië of Nieuw Guinea. Zij is veertien jaar oud en men mag haar schrijven in het Frans, Duits, Engels of Nederlands.*

A. Moyson, Bloemkwekersstraat, 22, St-Agatha-Berchem — Brussel, *zou postzegels willen ruilen met een jongen van 14 à 17 jaar uit Canada, Engeland of Indonesia (in het Nederlands).*

Louis Horsten, Laar, 3, Borgerhout — Antwerpen, *zou graag korresponderen met een jongen uit Frankrijk van 12 à 14 jaar. Men mag hem schrijven in het Frans, Nederlands of Engels.*

Guido Vermeulen, Papenhofstraat, 30, Mechelen, *zou willen briefwisselen met jongens van zijn leeftijd (12 jaar) uit alle landen. Men schrijve hem in het Nederlands of in het Frans.*

A. Raeymaekers, Parkstraat, 209, Leuven, *zou willen korresponderen met een Kuifjeslezer uit België of Nederland van 12 à 13 jaar, die zich interesseert voor film, jazz, lectuur en documentatie.*

Veerle de Keyzer, Sportstraat, 122, Gent, *zou willen korresponderen met een lezeres van vijftien jaar in het Frans, liefst uit de Ardennen of Frans Zwitserland. Veerle spreekt vlot Nederlands en Frans, en houdt van sport, jazz en film.*

Raymond Pasmans, Boerenkrijgplein, 20, Merksem, *zou in het Frans willen korresponderen. Hij houdt van wielrennen en film en is 13 jaar oud.*

Kwik Han Bing, Djl. Iris, 9, Surabaja (Indonesia), *is een trouwe Kuifjeslezer en zou graag in het Nederlands willen korresponderen en postzegels ruilen met jongens van 13 à 16 jaar.*

Hans van Riemsdijk *vindt « Kuifje » ontzettend fijn en leest het altijd graag. Hij krijgt « Kuifje » toegezonden van zijn grootvader. Hans zou willen korresponderen met een jongen uit België, Luxemburg of Belgisch Congo in het Nederlands. Hij is veertien jaar oud, houdt veel van jazz en verzamelt postzegels... maar heeft zijn adres niet meegedeeld...*

Mireille Dethoor, 95, avenue du Pré des Agneaux, Auderghem, *zoekt een lezer uit het buitenland om te korresponderen in het Nederlands of het Engels. Mireille houdt van lezen en sport.*

Solange Van Wilderode, Dieweg, 54a, Ukkel-Brussel, *zou willen korresponderen met een gebrekkig meisje van 15 jaar, uit België of het buitenland. Men schrijve in het Frans.*

Louis André, rue de Dampécourt, St-Mard, Virton, *zoekt een Vlaamse of een Hollandse Kuifjeslezer om zich te perfektioneren in de Vlaamse taal.*

Marie-Jeanne Janssens, Lombardvest, 40, Antwerpen, *zou in het Frans willen korresponderen met een Kuifjeslezeres van 15 à 16 jaar, die houdt van sport, dansen, film en natuur.*

EEN NIEUWE T.V.-STRIPFILM :

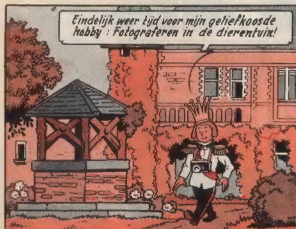
DE KNOKKERSBURCHT

BINNEN enkele dagen start de Vlaamse Televisie met een nieuwe T.V.-stripfilm van Willy Vandersteen : « De Knokkersburcht ».

In dit nieuw verhaal treden twee nieuwe figuren op : **tante Sidonie** en de onverschrokken **Jerom.**

Zoals de vorige T.V.-stripfilm zal « De Knokkersburcht » iedere avond om zeven uur op het scherm verschijnen en zullen de dagelijkse deeltjes in een wekelijkse montage verenigd worden en heruitgezonden 's zondags 's namiddags rond half drie.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

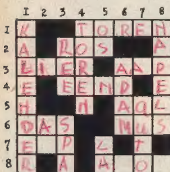
KEN WIJ ONS BEST!

EEN KRUISWOORDREBUS

De letter H in de rebus betekent horizontaal en de letter V wil zeggen vertikaal of wat horizontaal en vertikaal in het kruiswoord moet ingevuld worden.

OPLOSSING VAN VORIGE WEEK

ALS MIJN KAT EEN KOE WAS, IK MELKTE ZE ALLE DAGEN IN EEN MAND.

Een pittig Vlaams spreekwoord dat iedereen beslist heeft gevonden.

De oplossing van onze kruiswoordrebus krijg je volgende week pas !

MAAK DEZE TEST

HET GEZOND VERSTAND

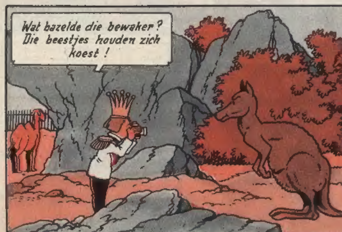

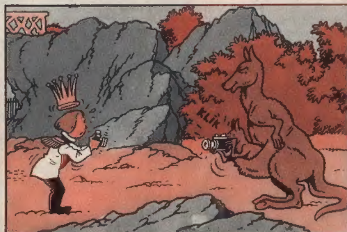
WIE gezond verstand heeft staat met twee voeten vast op de aarde. Wie gezond verstand heeft droomt niet voortdurend en bouwt geen luchtkastelen. Wie door het leven wil geraken, moet zijn gezond verstand gebruiken al is het dromen dan ook niet verboden !

1. — **De reiziger recht tegenover je heeft zenuwtrekkingen :**
   a) Je kunt niet verbergen dat dit je opwindt.
   b) Je bootst hem na.
   c) Je kijkt de andere kant uit of je verwisselt van plaats.
2. — **Twee jongens vechten in de straat :**
   a) Je helpt de zwakste of de kleinste.
   b) Je vervolgt je weg.
   c) Je tracht hen te scheiden.
3. — **Je komt te laat op de vergadering van de klub :**
   a) Je zoekt vlug een of andere verontschuldiging.
   b) Je doet alsof er geen vuiltje aan de lucht was.
   c) Je verontschuldigt je en je zegt dat het je erg spijt.
4. — **Op een bordje staat « Verboden... » :**
   a) Je neemt het bordje weg, je verplaatst het of je verbergt het.
   b) Je doet alsof je het niet gezien hebt.
   c) Je gehoorzaamt aan dat verbod.
5. — **Je moet ergens alleen in een vertrek wachten en je stoot per ongeluk een vaas om die aan stukken vliegt.**
   a) Je zegt dat je het niet met opzet deed en je stelt voor de stukken aan mekaar te lijmen.
   b) Je verbergt de scherven.
   c) Je zegt dat het je spijt en dat je bereid bent een nieuwe vaas te kopen.

JE VINDT DE ANTWOORDEN OP DE TEST OP BLADZIJDE 31

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Het Leven van KAREL DE GROTE

TEKST VAN CHAD VARAH TEKENINGEN VAN NORMAN WILLIAMS

IN een lange reeks veldslagen onderwierp Karel, koning van de Franken, de Longobarden, de Moren en de Saksen. Na een gevecht tegen de Beieren, neemt hij hun leider, Tassilo, gevangen. Deze laatste biedt zijn onderwerping aan. De gemalin van Tassilo neemt hiermee geen vrede. Zij geeft haar man de raad de Hunnen tegen Karel de Grote in het harnas te jagen...

(Wordt voortgezet.)

DE SPOORPIRATEN

TEKST EN TEKENINGEN DOOR R. MACHEROT

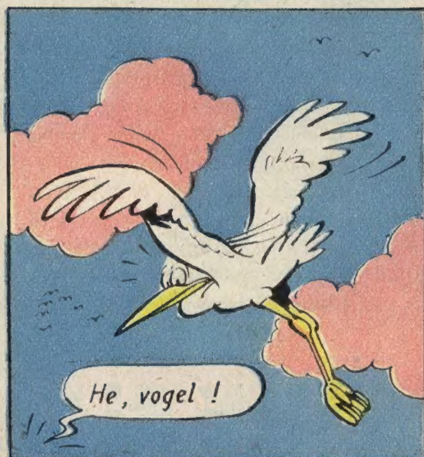

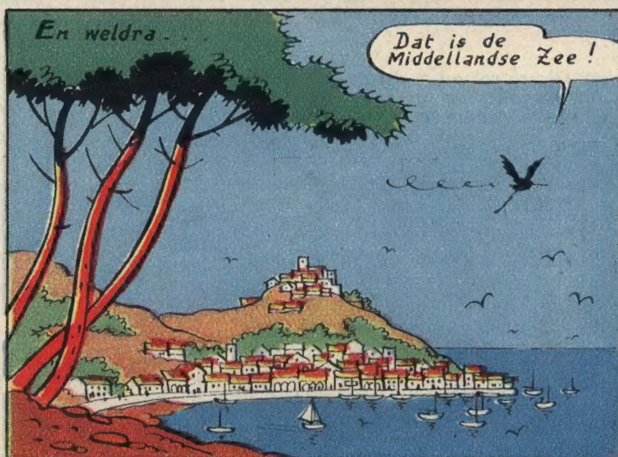

Heb jij de albums « Chlorophyl tegen de Zwarte Ratten » en « Chlorophyl en de Samenzweerders » reeds gelezen ? (Wordt voortgezet.)

DE WERELD VAN UIT DE HEMEL GEZIEN

HET was een rustige, zonnige lentedag, en de boer bewerkte zijn veld. Hij praatte, zoals dat zijn gewoonte was, met zijn trouw paard en zag in gedachten reeds dat groot veld vol goudgeel graan, dat wiegde in de wind. Plotseling een bliksemschicht gevolgd door door een oorverdovend geronk !... Het paard schrok en steigerde. De vogels zwegen vol angst en de boer vloekte krachtig.

— Nog een van die jonge dwaashoofden, die zich amuseert ! Er zal hier de ene of de andere dag een ongeluk gebeuren ! Het is gewoonlijk zo dat die spelletjes eindigen.

DE boer had de tijd niet gekregen om te zien dat die bliksemschicht niets anders was dan de fijne, gestroomlijnde silhouet van een verkenningsvliegtuig. De piloot scheerde beslist niet zo laag over die akker om zich te amuseren !...

EEN KWESTIE VAN LEVEN OF DOOD

VOOR een verkenningsvliegtuig is het laag over de grond scheren, het springen over bomen, hagen, huizen en telefoonpalen, een kwestie van leven of dood. De piloot die met een verkenningsvliegtuig opstijgt, heeft als opdracht inlichtingen, foto's mee te brengen. Indien hij aangevallen wordt, moet hij de strijd ontwijken en zich zo goed mogelijk aan het oog van de vijand onttrekken. Dit laatste kan hij slechts doen op één wijze, nl. door zo laag mogelijk bij de grond te vliegen en van de geringste heuvel gebruik te maken om zich te verbergen. Slechts wanneer hij laag bij de grond vliegt, ontsnapt hij aan het alziende oog van de radar.

WAT DOET DE VIJAND ?

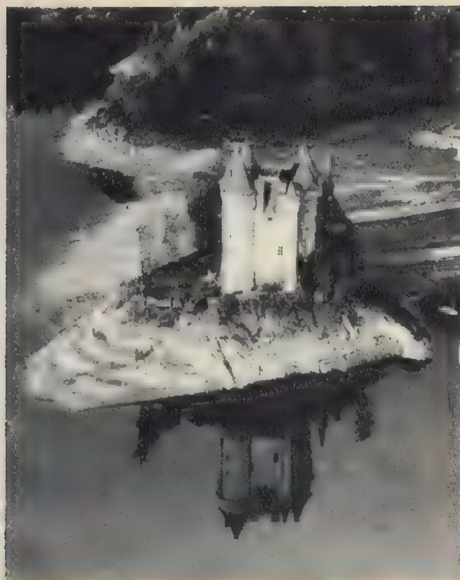
DE jachtescadrilles vormden steeds de elite van de militaire luchtmacht. Dit behoort echter bijna tot de volmaakt verleden tijd... De piloot van een jachtvliegtuig was eens meester aan boord van zijn toestel. Hij had een taak te vervullen en voerde die zelfstandig uit. Hij kreeg daarbij de kans te tonen wat hij waard was, hij kreeg ook de gelegenheid de stoutste staaltjes van zijn kunnen ten beste te geven.

De straalvliegtuigen hebben hieraan een einde gemaakt.

Met hun straaljagers stijgen de piloten nu in een groep van acht of tien toestellen op en voor de enkeling wordt het raam waarin hij kan en mag evolueren zeer eng. Met een « jet » kan men zich geen fantasietjes veroorloven. Het zijn gevaarlijke tuigen en de té bruuske acceleraties kunnen voor de piloot ernstige gevolgen hebben.

Een verkenningsvlucht is nog iets waaraan de piloot, die zijn beroep kent en die graag een grote verantwoordelijkheid draagt, zijn hartje kan ophalen.

Van de piloot op verkenning kan het lot van een heel legercorps afhangen. Inderdaad.

Een prachtig kasteel, dat weerspiegelt in het water. Het werk van een fotograaf-kunstenaar? Een mooi kiekje genomen door een piloot tijdens een verkenningsvlucht.

In geval van konflikt is het voor de strateeg van het grootste belang te weten wat de vijand in het schild voert. Om dit te weten zendt hij verkenningsvliegtuigen uit.

De piloot stijgt dus op met een verkenningsvliegtuig, dat gewoonlijk slechts één plaats heeft, b.v. een Thunderflash, versie « foto » van de Thunderstreak. Het vliegtuig heeft een zeer lange neus met acht patrijspoorten, waarachter de camera's zijn opgesteld.

Deze camera's zijn juweeltjes in hun genre en maken scherpe foto's, die achteraf door de specialisten in het vak bestudeerd worden. In deze foto's lezen zij de geheimen welke de vijand tracht te verbergen.

(Vervolg op blz. 30)

Het vliegtuig, de piloot en zijn zes camera's, en welke camera's! In weinige uren ontsluieren zij al de geheimen, die de vijand tracht te verbergen!

EEN EXCLUSIVITEIT « KUIFJE »

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE!

DE RODE DUIVELS IN ROEMENIE

Wij reizen om te leren, en dat is inderdaad zo. Ik heb de indruk dat het vooral zo is voor onze landgenoten. Zolang zij thuis zijn, is er niets dat in ons eigen landeke deugt, maar nauwelijks zijn ze over de grenzen of ze vinden dat het « **bij ons** » toch eigenlijk een hemeltje is!

Onze Rode Duivels krijgen deze week het bezoek van het voetbalelftal van Roemenië. Misschien herinner je je nog, dat onze ploeg in 1955 naar Boekarest toog om aldaar een match te spelen?

Toen wij in Praag, de Tsjechische hoofdstad waren, begonnen de moeilijkheden. De Belgische delegatie bestond uit dertig passagiers en toen bleek, dat er in de Roemeense vliegtuigen die ons naar Boekarest moesten vliegen, slechts plaats was voor vijftien passagiers. Deze vliegtuigen waren niet zo erg modern, maar toch wel komfortabel. De groep werd dus in twee gesplitst: vijftien reizigers voor het eerste en vijftien voor het tweede vliegtuig. Welgezind stapten wij naar de vlieghaven. Wij riepen onze vrienden tot weerziens toe, en maakten 'n afspraak op het vliegveld van Boekarest. Alles was mooi in orde... zo meenden we althans.

Wat een vergissing! De Roemeense autoriteiten hadden slechts toelating verleend voor één vliegtuig. De Roemeense organisators hadden gedacht dat één toelating volstond voor de twee vliegtuigen, maar dat was niet zo. Rode Duivels of geen Rode Duivels, zonder speciale toelating mocht het tweede vliegtuig niet opstijgen en bleef de helft van de karavaan te Praag achter.

De eerste vijftien leden van onze delegatie stegen op. De toelating voor het tweede vliegtuig kwam pas 's avonds als het reeds donker was en toen mochten wij helemaal niet meer opstijgen en moesten wachten tot de volgende morgen. De vijftien leden keerden naar het hotel terug en daar zagen ze tot hun grote verbazing dat hun eigen koffers in het eerste vliegtuig zaten, terwijl de koffers van diegenen die op weg waren naar Roemenië in het hotel waren achtergebleven. Wij hebben die nacht dan half gekleed geslapen en 's morgens kon niemand zich scheren. Wat een ramp!

Eens te Boekarest viel onze

Rode Duivels een sympatiek onthaal te beurt. Vele Roemenen spreken Frans en zij vroegen honderd en een uit over ons land en over vrienden en kennissen die zij in het Westen hadden.

Met dit alles hebben wij nog niet over de eigenlijke voetbalmatch gepraat.

Maar ja, is dit wel zo belangrijk? Zelfs wanneer wij de overwinning behalen, betekent dit niet zo heel veel, want de Roemenen zijn nu eenmaal geen grootmeesters van de voetbalsport. En wat te zeggen over onze Rode Duivels?

Wij zullen het maar liefst inslikken en hopen dat ze binnenkort weer spelen zoals voorheen en opnieuw lauweren oogsten!

SAN CYLINDRO

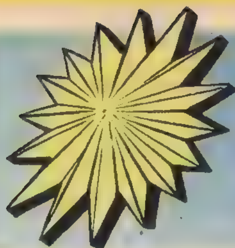

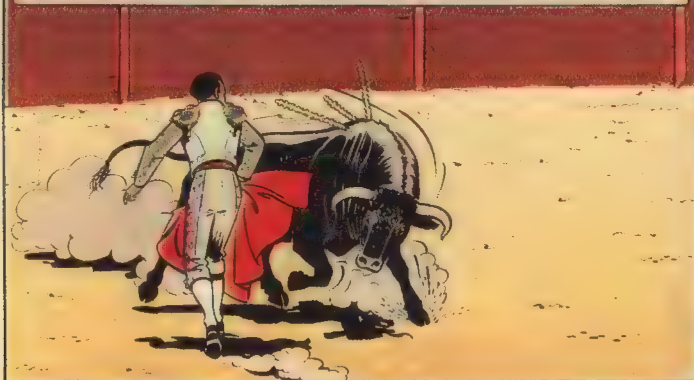
HET GEHEIM VA

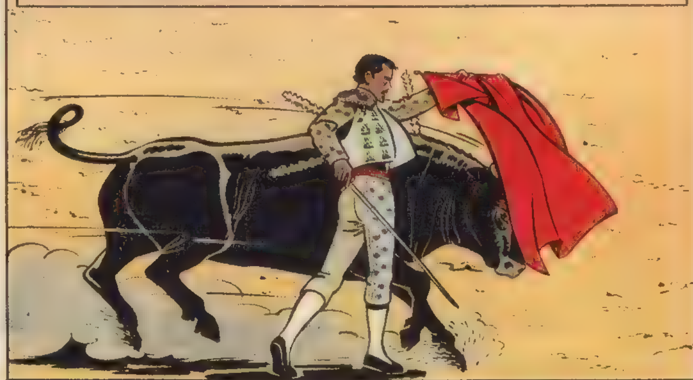
Een nieuw avontuur van Pom en Teddy met tekst en tekeningen van Fr. Craenhals.

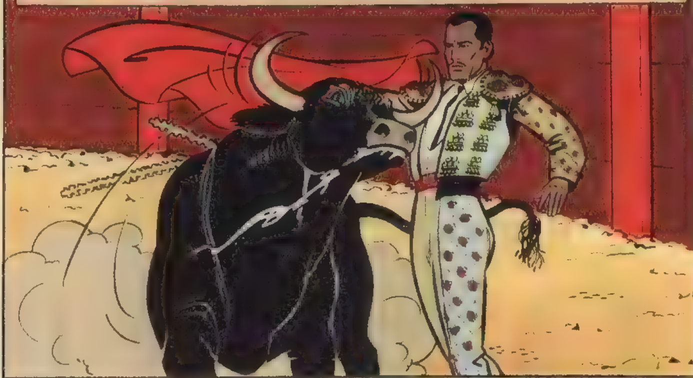

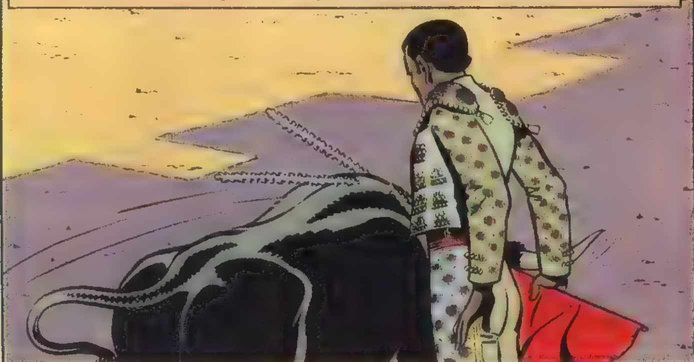

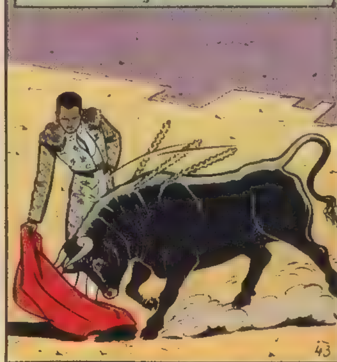

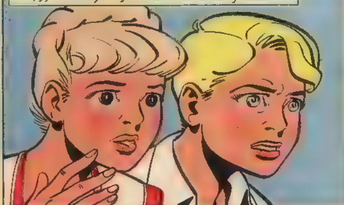

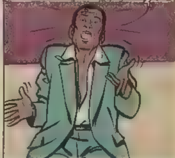
N BALIBACH

Juan heeft het gevecht aangevat. De menigte volgt angstvallig elk van zijn bewegingen...

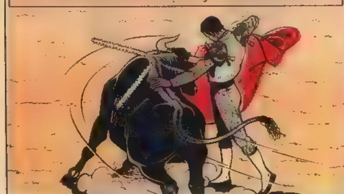

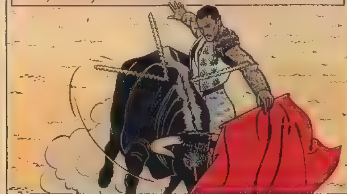

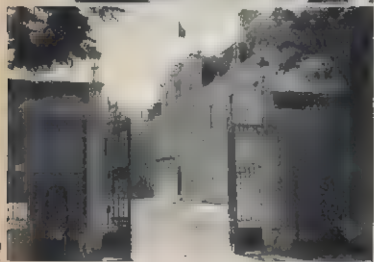

Heb je het album van Frans Craenhals « De Avonturen van Pom en Teddy » reeds gelezen? Het is prachtig! (Wordt voortgezet.)

HEIMWEE NAAR PORTUGAL

1

2

3

4

EEN liedje in de straat herinnerde er me plotseling aan, dat April in Portugal de heerlijkste maand van het jaar is. De ontluikende lente stimuleerde deze roep der verten. Meteen had het heimwee naar Portugal, het tuinterras van Europa, mij voor goed te pakken.

Ik herinnerde me vol melancholie de heerlijke avonden doorgebracht in het vissersdorpje Nazaré, in het stadje Leiria en te Estoril. Nu reeds weet ik dat ik dit jaar niet zal kunnen terugkeren naar Portugal. Ik heb dan maar mijn herinneringen verlevendigd met het bovenhalen van de kleurfoto's en filmen, die ik ginds heb gemaakt. Ik heb me dan afgevraagd : Waarom hou ik eigenlijk zoveel van Portugal ?

En één na één kwamen me dan de redenen voor de geest, die me weer deden verlangen naar het land van de dubbele lente : het rustige portugese levensritme staat zo sterk in tegenstelling met onze nerveuse « struggle for life » ; in de frisse, blauwe lucht hangen de parfums van ontelbare heerlijke bloemen ; nergens ter wereld eet men fijner vruchten, die je herinneren aan het aards paradijs ; nergens krijg je lekkerder vis en fijner wijntjes voorgeschoteld, door lieve, eenvoudige mensen die met weinig tevreden zijn.

Je moet niet naar Portugal gaan om er grote Kunst (met een hoofdletter) te bewonderen. Wat je er wel kunt vinden, en wat elders zeldzamer wordt, is een echte LEVENSKUNST, en die kunst is tenslotte misschien belangrijker dan de andere.

Portugal is arm, maar gelukkig. Het wordt met een wijze hand, een koel hoofd, een warm hart geleid door een eenzaam universiteitsprofessor, Salazar die reeds een kwart eeuw het leven van zijn volk in veilige banen leidt.

JOHAN.

5. — Dit vrouwtje fotografeerde ik op het strand van Nazaré. Haar jongen heeft maar drie vissen gevangen, maar dat is genoeg voor het avondmaal van de familie. Ze vindt er helemaal geen bezwaar in de vis zo maar in het zand te reinigen. Zoals bijna alle portugese vissersvrouwen is ze van kop tot teen in het zwart gekleed. Dit betekent echter niet, dat ze in de rouw is. Sinds eeuwen gaan de portugese vrouwen in het zwart gekleed. In tegenstelling daarmee, kleden de jonge meisjes zich meestal in het wit.

BIJ DE FOTO'S

1. De huizen rond het marktplein van dit stadje aan de Spaans-Portugese grens, zijn allen in frisse pastelkleuren geschilderd.

2. Dit is de ingang van het paleis van de president van de Portugese republiek.

3. En dit is de woning van eerste minister Salazar, de man die het roer van het schip van Staat in handen heeft.

4. Onder het bewind van Salazar ging Portugal met reuzenschreden vooruit. Er werden ontelbare bruggen, wegen, fabrieken en hospitalen gebouwd. De levensstandaard is er aanzienlijk gestegen.

— Hij vraagt dat we hem niet zouden verplichten nu te spreken, want hij heeft zo pas look gegeten !...

Het Spook van de PRAIRIE

Onmiddellijk na hun geheimzinnige samenkomst, begeven Cody en zijn gezel zich naar de sheriff van Animas...

DE GEHEIMZINNIGE SENOR GONZALEZ

1 BIJ hun aankomst te Animas brachten onze vrienden allereerst een bezoek aan de sheriff. Deze ambtenaar, die Jesse Adams heette, ontving hen hartelijk en bracht hen op de hoogte van de situatie. « De inwoners van Animas worden stilaan zenuwachtig, zei hij tot slot. Sommigen gaan zo ver te beweren dat een intelligente misdadiger zich achter die Apachen verbergt, dat hij het is die de raids organiseert en de bevelen geeft. » Glimlachend voegde hij er aan toe: « Ik geloof echter niet dat deze veronderstelling steek houdt. » Buffalo Bill knikte nadenkend. Hij dacht onwillekeurig aan de Indiaanse bode die hij die namiddag ontmoet had.

2 ENKELE ogenblikken later namen Cody en Bill Hickok afscheid van de sheriff en wandelden naar hun hotel. Ze hadden het zich nauwelijks een beetje gezellig gemaakt, toen iemand op de deur van hun kamer klopte. Buffalo Bill sprong op. Hij keek bezorgd en gaf Hickok een teken om de deur open te doen...

3 DE bezoeker was een kleine Mexicaan met oliegladde huid. Hij scheen erg ontroerd. Hij verklaarde dat hij Gonzalez heette, en verontschuldigde zich voor het feit dat hij de heren nog zo laat kwam storen. « Ik breng u verbazend nieuws, zei hij. Ik weet wie de aanvallen van de Apachen leidt. Een van mijn peons, een halfbloed, is er in geslaagd zich ongemerkt tussen de Indianen te mengen en... Madre de Dios! Señor, u houdt mij misschien voor een domoor, maar... ik weet wat ik zeg! »

4 DE organisator van de overvallen op de hacienda's is... EEN GEEST! » Buffalo Bill en Hickok wisselden een verraste blik. Het was de tweede keer die dag dat men hen over een spook sprak...

5 BUFFALO BILL en zijn gezel bewaarden het stilzwijgen en de Mexicaan vertelde hen dan met grote gebaren wat zijn knecht hem had medegedeeld. Twee keren per maand, aldus de peon, kwam de geest van Guillatzim, de grote sachem van de Apachen die dertig jaar tevoren gestorven was, weer op aarde om zijn krijgers zijn bevelen mee te delen. Enkele dagen vooraleer de verschijningen plaats vonden, verwittigde de tovenaar van de hoofdstam al de Apachen. Deze verzamelden zich dan in de grotten van El Palmito, want het was daar dat de geest tot hen sprak.

6 HET is goed, zei Cody na een ogenblik, morgen rijden we naar die bewuste grotten. Zoudt u ons willen vergezellen, señor Gonzalez? » De Mexicaan stemde geestdriftig toe en beloofde hen de volgende morgen aan hun hotel af te halen. Gonzalez hield woord en nauwelijks was de zon aan de horizon verschenen, of de drie ruiters galoppeerden in snelle draf in de richting van El Palmito. Zij vermoedden in de verste verte niet, wat er hen in die sombere grotten te wachten stond...

FRAG en de beer

VERHAAL VAN Y. DERMEZE
GEILLUSTREERD DOOR FRED FUNCKEN

Toen Frag de riem van zijn kajak aan een vooruitstekende ijspunt vastmaakte, geloofde hij vast dat hij alleen was op de ijsschots. De zon, die reeds laag aan de horizon stond, daalde nog meer naar het Westen, waar loodgrijze sneeuwwolken hingen. Dit verontrustte Frag echter niet. De riem, soepel van het zeehondenvet waarmee hij ingewreven was, zou ondanks de bijtende koude niet stijf worden. Frag lachte, hij lachte steeds wanneer de verten zich voor hem openden. Hij dronk het landschap met de ogen.

VOOR hem lag de ijsvlakte, die de rotsige bodem in zachte glooiingen overdekte. Op een breedte van nauwelijks honderd stappen, was het terrein minder regelmatig. Het was gescheurd, gekloofd en bezaaid met ijskegels. Frag wist dat het water onder die ijsvlakte rustig was. Een zachte stroming liep langsheen de ijsbank, voerde kleine ijsschotsen met zich mee die door een geul, die ijsvrij was gebleven, hun weg vonden naar de open zee.

Op twintig schreden van zijn vastgebonden kajak wou Frag hengelen. Door de zonnewarmte was het ijs hier gescheurd en het zou makkelijk zijn er een gat in te hakken. Frag zetten zich onmiddellijk aan het werk...

ONBEWEEGLIJK met de harpoen in de hand, staarde Frag naar het zwarte gat dat hij in het ijs had gehakt. Ieder ogenblik was hij bereid de harpoen in de glimmende rug van een vis of een zeehond te werpen. Een kleine schok deed hem plotseling opkijken. Hij bromde een verwensing want gedurende dit ogenblik van onoplettendheid was een jonge speelzieke zeehond in het gat opgedoken. Het ontbrak Frag op dit moment aan koelbloedigheid want, ondanks het feit dat hij slecht opgesteld was om die zeehond te vangen, wierp hij de harpoen. Deze laatste kwam in het weke vlees van de zeehond terecht. Het dier verdween en liet een bloedig spoor achter. Frag wist dat zeehonden, vooral als ze jong zijn, zeer spoedig terug naar de oppervlakte moeten stijgen daar ze geen adem meer hebben of omdat ze reeds uitgeput zijn door de verwonding.

Hij was blij en het kon hem geen snars schelen dat de ijsschots, waarop hij stond zich over een breedte van een twintigtal meter van de grote ijsbank had afgescheurd en stilaan naar de open vaargeul dreef. De kleine zeehond kon beslist niet ver zwemmen, en met zijn kajak zou Frag hem spoedig ingehaald hebben. Het was een mooie dag en het zag er naar uit dat hij een puike vangst zou hebben.

Frag wou naar zijn kajak lopen, maar plotseling week hij terug en bleef staan als een zoutzuil. Hij balde de vuisten, vergat de jonge zeehond die aan de oppervlakte in de open vaargeul dreef en vergat dat de stroming hem steeds verder van de ijsbank wegdreef. Op tien schreden van hem danste de lichte kajak op de blauwgroene golven, maar tussen Frag en zijn kajak stond er een ijsbeer...

Het was een grote, sterke ijsbeer en nooit in zijn leven had Frag een ijsbeer gezien met zulke blanke pels. Als hij die vacht naar zijn iglo zou kunnen slepen... Verdraaid nog toe, dat zou een kermis zijn! Het dier bekeek de man met grote belangstelling en scheen helemaal niet boosaardig.

— Ik zou hem recht in het hart moeten steken! dacht Frag.

En vermits de beer daar zo rustig zat en zijn kleine zwarte ogen hem zonder boosaardigheid bekeken, schepte Frag moed en zocht de plaats waar hij zijn harpoen in de sneeuwwitte pels zou planten.

Op het ogenblik dat hij instinktmatig zijn vingers om een ingebeelde harpoen klemde, herrinnerde hij zich de open geul en de jonge zeehond, die zijn harpoen meenam. Hij stond daar alleen voor de grote beer met als enig wapen een lang jachtmes. Een beer aanvallen met een mes is de grootste dwaasheid die men kan uithalen. Dat wagen slechts de moedigsten en dan nog slechts wanneer de situatie hopeloos is.

Frag week een stap achteruit, bespiedde het dier dat nog steeds even rustig zat en dacht opnieuw aan de gewonde zeehond. Zeer langzaam wandelde hij naar zijn kajak. De beer interesseerde hem weinig. De zeehond, die zijn harpoen meesleurde was hem meer waard en Frag zou voor niets ter wereld zijn kajak en zijn harpoen willen missen. Heel langzaam trachtte hij om de beer heen te gaan. Het dier gromde, keerde zich naar Frag toe, wierp de klauwen uit en opende de muil. Hij viel echter niet aan. Frag sprong achteruit. De beer ging zitten en bekeek Frag met zijn glinsterende, zwarte oogjes. Frag begreep waarom het ging. De beer bewaakte de kajak en zou niet toelaten dat Frag dat vreemdsoortig ding naderde. De beer wilde doodeenvoudig niet dat de man wegging.

— Neen, dacht Frag, dat is het ook niet. Die beer spot met me! Misschien denkt hij dat ik tot zijn eigen ras behoor. Van mij heeft hij dus helemaal geen schrik. Wat hem ongerust maakt is de kajak, dat monster dat op en neer schommelt op de baren.

Wat zouden zijn vrienden en buren met hem lachen, indien ze ooit dit avontuur vernamen! Frag werd bloedrood bij de gedachte alleen. Hij week nog een paar

stappen achteruit. De beer gromde, richtte zich op en werd boos zodra hij naar de kajak toeging. Frag vroeg zich af wat hij doen moest ? De strijd met de beer opnemen ? Misschien. Maar zelfs indien hij de beer kon verslaan, was hij verloren. Het stond zo vast als een paal boven water dat de beer hem bloedige verwondingen zou toebrengen en hij dan niet meer de kracht zou hebben naar zijn kajak te lopen en veilig thuis te geraken.

De ijsschots dreef verder en verder af. Frag keek naar de zon aan de horizon en vroeg zich af of hij nog tijd zou hebben al zwemmend het vaste ijs te bereiken. Hij kende de koude van de ijszee. De sterkste, de krachtigste man schrok er voor terug en reeds menigeen had het tegen die koude moeten afleggen. En de kajak ? De kajak was een deel van Frag zelf. Tijdens de lange winter had hij dagen en dagen stil in zijn iglo gewerkt aan die kajak. Zorgvuldig had hij het geraamte van licht hout ineen gezet en met liefde had hij daarover de zeehondenhuid gespannen. Hij had de lichtste, de beste kajak van heel de stam en nu stond hij daar en kon, omwille van die beer, het vaartuig, waarvan hij zoveel hield, niet bereiken.

De witte beer viel hem niet aan en deed ook geen gebaar om het onbekende tuig aan het eind van de leren riem te vernielen. Hij had schrik. Neen, geen schrik van Frag ! Een ijsbeer wijkt niet voor een mens, dat is een gekend feit. Deze ijsbeer sperde hem de weg naar zijn kajak af, dat was alles.

Frag glimlachte en trachtte zich in te beelden wat er in het hoofd van die machtige witte beer omging. Waarschijnlijk dacht hij het volgende : De man is niet gevaarlijk ! Het ding op zee is ook niet gevaarlijk, maar als die twee samen komen, dan wordt het een gevecht op leven of dood.

Frag begreep dat de beer hem de toegang tot zijn kajak afsneed omdat hij waarschijnlijk eens was nagezet door eskimo's in een kajak. Van de mens in de kajak had hij een beeld bewaard dat hem angst aanjoeg. Maar, een ijsbeer is van niets of niemand bang... tenzij... er jongen in het nest zijn ! Moeder beer denkt niet aan haar eigen leven, maar aan dit van haar jongen, het is over hen dat zij waakt.

— Hoe is het mogelijk dat ik niet vroeger begrepen heb, dacht Frag.

Hoeveel beertjes zouden er in verborgen zijn ? Twee... drie... Hoofdzaak was dat er een enkel beertje was... Langzaam week Frag nog achteruit en gleed dan achter een hoge ijsblok, die het eilandje omzoomde. Hij lachte. De angst week. Hij was haast zo blij als in de ogenblikken dat hij speelde met Kranak, zijn geliefkoosde hond. Het waagstuk dat hij thans wou uithalen, was gevaarlijk, maar de moeite waard ! Volgens Frag was een kajak een levend wezen. Zonder kajak kon geen Eskimo in zijn bestaan voorzien dus moest die kajak gered worden !

De beer zag dat de man zich verwijderde, gromde en zette zich dan, gerustgesteld door de stilte, op de achterste poten en blikte onafgebroken naar de kajak...

HET was een heel kleine ijsbeer, een ijsbeer die nauwelijks enkele dagen oud kon zijn. Languit op het ijs keek Frag naar het nest en stak de arm uit. Brullend van woede en angst, sprong de berin naar hem toe. Frag liep zo hard hij kon, hield het ijsbeertje tegen de borst geklemd. Hij wist dat de moeder van het beertje woedend en vol angst achter hem liep. Hij begreep die angst.

Aan het andere eind van het kleine eiland zette Frag het beertje op het ijs. Hij streelde het nog even over het grappige snuitje en liep dan in de richting van zijn kajak. De grote beer was nog slechts op vijf meter van hem. Frag wist echter dat de woede zou plaats maken voor het moederinstinkt. En inderdaad, de berin bleef staan bij haar kermend jong, begon het te likken, bevoelde het met haar dikke poten, gromde vergenoegd en vergat daarbij de mens...

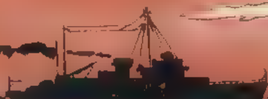
Heel in de verte gleed de kajak pijlsnel over de golven. Zij staarde dat dansend ding na en wist dat zij weer alleen op het vreedzame ijseiland was.

WETENSCHAP EN AVONTUUR

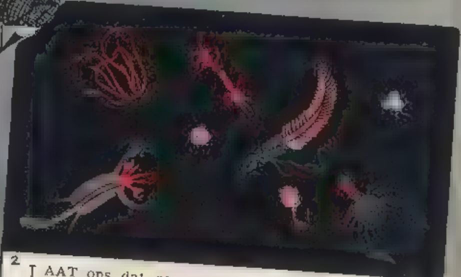
DE DUIKERS

1

DEZE boot is een drijvend laboratorium. Van de boeg tot de achtersteven hangt het schip vol met fijne stalen draden, waaraan allerlei instrumenten verbonden zijn. Deze nieuwsgierige zeevaarders exploreren het rijk van Neptunus, en niets ontsnapt aan hun argusogen. Ze nemen de temperatuur van het water, vangen vreemdsoortige vissen in de diepzee, en nemen stalen van de zeebodem, daar waar de zonnestralen nooit doordringen.

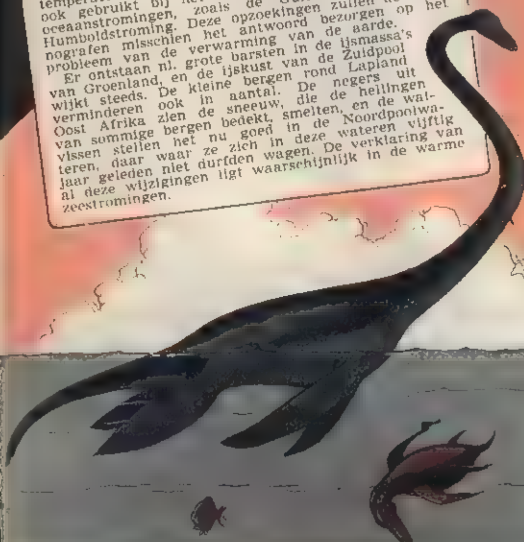
2

LAAT ons dat eens van naderbij bekijken. Tussen twee waterlagen hangt een sleepnet. Dit net, met zijn zeer fijne naden, vangt de vreemdsoortige kleine wezens, die de naam plankton dragen. Het plankton vormt een dichte massa, een breed levend tapijt, waar vissen van alle omvang zich komen mee voeden. Het zal niet zo lang meer duren, vooraleer ook de mens plankton zal eten... Dat is tenminste de opinie van Dr Bombard, de vrijwillige schipbreukeling, die bij gebrek aan wat beters, zich dagenlang voedde met deze « waterkost ».

3

DE flessen van Nansen nemen staaltjes van het zeewater, en dit vreemdsoortig instrument heet bathytermograaf en duidt de verandering van de temperatuur van de oceaan aan. Het toestel wordt ook gebruikt bij het bepalen van de weg van de oceaanstromingen, zoals de Gulf Stream en de Humboldtstroming. Deze opzoekingen zullen de oceanografen misschien het antwoord bezorgen op het probleem van de verwarming van de aarde.

Er ontstaan nl. grote barsten in de ijsmassa's van Groenland, en de ijskust van de Zuidpool wijkt steeds. De kleine bergen rond Lapland verminderen ook in aantal. De negers uit Oost Afrika zien de sneeuw, die de hellingen van sommige bergen bedekt, smelten, en de walvissen stellen het nu goed in de Noordpoolwateren, daar waar ze zich in deze wateren vijftig jaar geleden niet durfden wagen. De verklaring van al deze wijzigingen ligt waarschijnlijk in de warme zeestromingen.

4

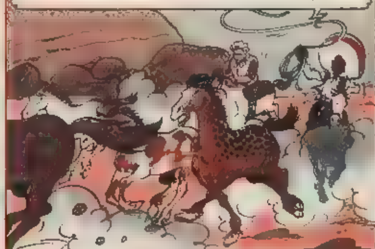
MET deze metalen buis, een boortoestel, haalt men staaltjes van de zeebodem naar boven. Dank zij deze elementen kan men verschillende bladzijden van de voorgeschiedenis van de aarde hersamenstellen, want met de ontleding van deze lange « wortels » (ongeveer 15 m) die uit de zeebodem worden getrokken, kan men zich een beeld maken van het leven op de aarde over een periode van twee miljoen jaren. Zo komen thans ook kleine fragmenten aan het licht van de reusachtige dieren, die vroeger de wereld bevolkten.

Tijdens de middeleeuwen had men geen boortoestellen, en men veronderstelde dat de zeemonsters nog altijd in de grote diepten van de oceanen leefden. Sommige geleerden hoopten dat men op zeer grote diepte in de oceanen goed bewaarde lijken van de enorme voorhistorische kruipdieren zou vinden. Deze veronderstelling was gebaseerd op de mening dat er geen leven te bespeuren valt op zeer grote diepten en zonder leven zijn er geen bakteriën, en dus ook geen ontbinding. Men wachtte reeds met spanning op het moment dat men een goed bewaarde Diplodocus, Iguanodons en andere voorhistorische dieren zou kunnen bovenhalen. Deze veronderstelling is echter in rook opgegaan, toen een eenvoudig sleepnet dat tot op 10.400 m diepte was afgelaten, allerlei kleine zeediertjes naar boven bracht. Wat jammer voor de natuurkundige musea !

(Wordt voortgezet.)

In de woestijn ontstolen de twee bandieten onze vrienden hun paarden en hun watervoorraad ...

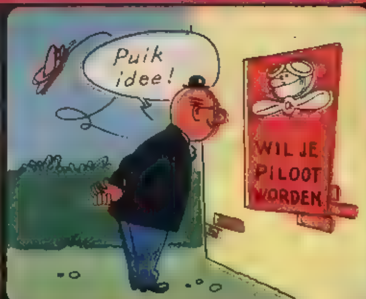

(Wordt voortgezet.)

Ken je reeds de albums « Kid Ordinn komt in opstand » en « De Zonderlinge Casy Moto », met als grote helden Chick Bill en Kid Ordinn ?

MEESTER MUS piloot

door BOB DE MOOR

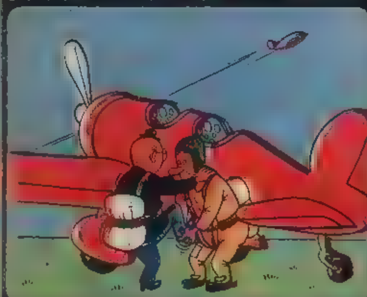

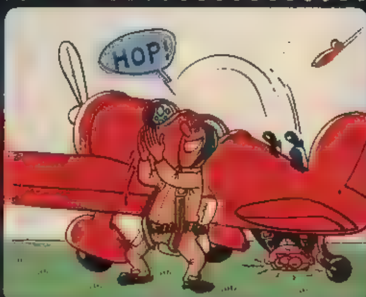

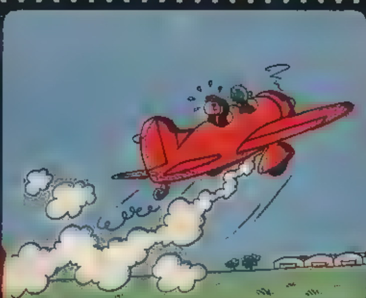

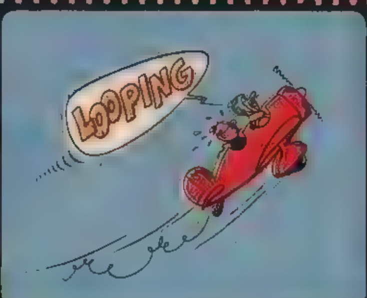

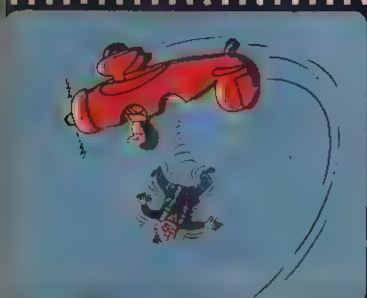

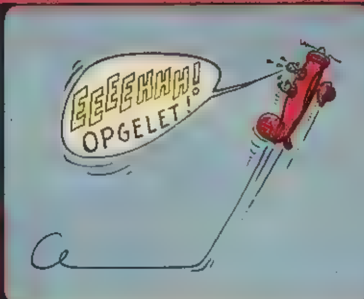

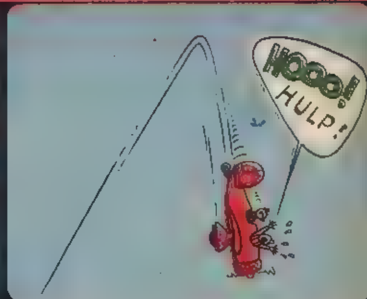

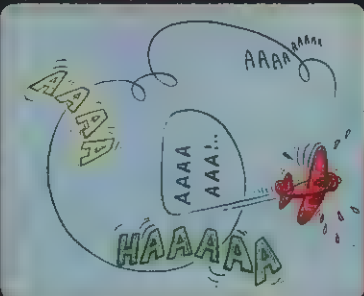

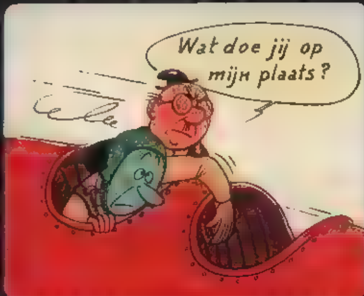
7 tot 77 jaar en ... de anderen!

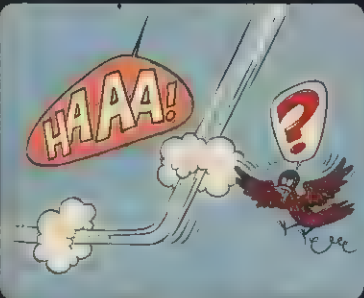

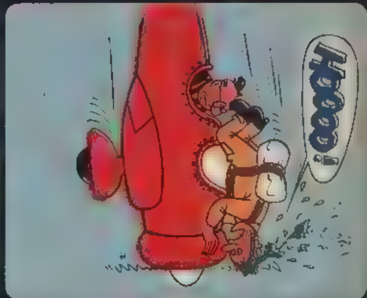

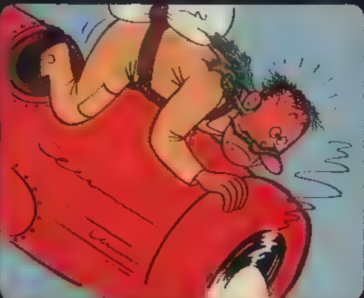

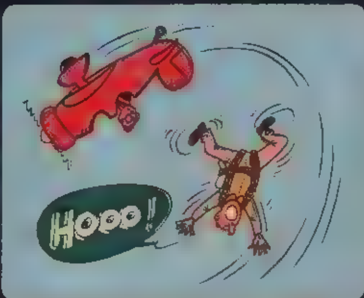

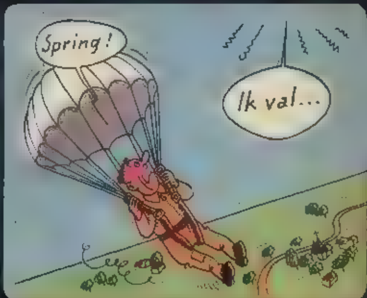

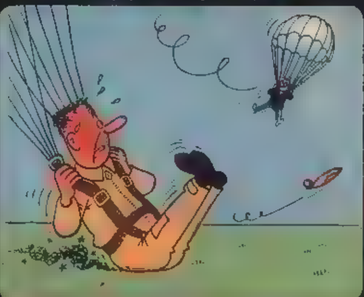

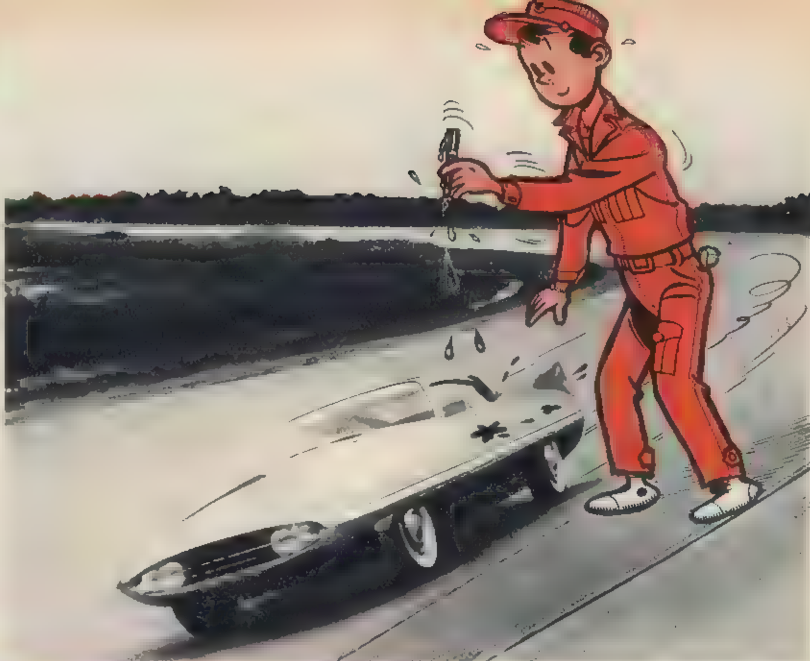

AUTOKRONIEK

WEET je wat een laboratorium-op-wielen is? Het is een experimentele wagen, die door de ingenieurs van uit alle hoeken en van uit ieder gezichtspunt ijverig bestudeerd wordt. Wat aan de experimentele wagen goed is, wordt dan later op de seriewagen aangebracht of toegepast. Een van die experimentele wagens is de « Dart ». Na lang zoeken vonden de technici een carrosserie, die wellicht de meest doeltreffende, de meest efficiënte is die men in de auto-industrie kan vinden. Hoe deze gestroomlijnde carrosserie tot stand kwam, willen wij even vertellen. Eerst en vooral werd er een plastic maquette van de wagen gemaakt op een schaal van 1/5. Deze maquette werd aan verschillende tests onderworpen, die tot doel hadden het genre van carrosserie waarmee de toekomstige « Dart » (pijl) zou uitgerust worden, te bepalen. De carrosserie moest aan volgende eisen voldoen : snelheid, veiligheid en komfort. Op de bekleding van het schaalmodel

STROOMLIJN EN... INKTSPATTEN

werden horizontale en vertikale lijnen getrokken. Vervolgens lieten de ingenieurs op deze carrosserie inktspatten regenen. Alvorens de inkt droog was, werd het schaalmodel in een machtige windtunnel gezet. Gejaagd door de wind, liepen de inktvlekken over de carrosserie uit en trokken tussen de lijnen, die er reeds op getekend waren, grillige arabesken. Dank zij deze eigenaardige tekeningen konden de ingenieurs het effekt van de weerstand van de lucht op de bekleding bestuderen. Uit deze studies konden ze opmaken welke de ideale vorm van carrosserie zou zijn.

De realisatie van de carrosserie van dit Amerikaanse prototype werd toevertrouwd aan de Italiaanse firma Ghia. Amerikaanse technici namen de realisatie van het mechanisch gedeelte van de « Dart » voor hun rekening. De nieuwigheden aan de « Dart » aangebracht worden nog bijna allemaal geheim gehouden. Enkele perfekties kan men echter zo van de foto aflezen. De « Dart » heeft een windscherm in « drie dimensies », d.w.z. omhullend. Speciale schokbrekers zijn gemonteerd op rubber buffers. Er is een schuifdak. De remmen worden met lucht afgekoeld. De « Dart » is de laagste gesloten wagen met vier plaatsen ter wereld.

Wist je dat de « Dart » van Amerika naar Italië moest vervoerd worden aan boord van de « Andrea Doria », de paketboot die vorig jaar op zulke dramatische wijze verging? Op het laatste ogenblik kon de « Dart » echter niet mee en dit redde hem voor de ondergang. Een ander prototype, de « Norseman », van dezelfde firma werd echter ingescheept en rust nu samen met de « Andrea Doria » op de bodem van de Atlantische Oceaan.

GREG.

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — GEÏLLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

KAREL DE GROTE

TOEN Pepijn de Korte zich tot koning van de Franken liet uitroepen vestigde hij een nieuwe dynastie, de dynastie van de Austrasiërs. Deze naam ging nochtans niet in de geschiedenis, steeds spreekt men over de dynastie van de Karolingers. De oorsprong van deze naam ligt misschien bij Karel Martel, misschien bij Karel de Grote. Het is echter waarschijnlijk dat hij opdook met Karel de Kale, kleinzoon van Karel de Grote. De grootste en meest beroemde zoon van dit geslacht was ongetwijfeld Karel de Grote. De dynastie van de Karolingers regeerde tot op het einde van de tiende eeuw.

1. — DE TWEE BROEDERS.

BIJ de dood van Pepijn werd het koninkrijk verdeeld tussen zijn twee zonen Karel en Karloman. Deze laatste stierf in 771 en zo bleef Karel de enige koning van de Franken. Karloman liet echter twee jonge zonen na, die hem eigenlijk hadden moeten opvolgen. Zij voelden zich bedreigd door Karel en zochten met hun moeder bescherming bij de koning van de Longobarden. Misschien ontstond uit deze vlucht de legende van de vier Heemskinderen en het reuzenpaard, het ros Beiaard.

2. — DIEDERIK.

KAREL regeerde gedurende 46 jaar en kreeg de titel « Carolus Magnus » of Karel de Grote. Hij trok niet minder dan 55 maal op verovering uit en de eerste oorlog die hij voerde was tegen de Longobarden. Diederik, koning van de Longobarden, droomde er van Italië te verenigen en ook de pauselijke staten in te lijven. Karel snelde de paus te hulp en versloeg de Longobarden in 776 voor Pavia. Hij liet Diederik kaal scheren en in een klooster opsluiten. Zijn familie werd verbannen en Karel zelf nam de koningskroon.

3. — WITKIND.

TUSSEN de Rijn en de Elbe woonden de Saksen. Zij waren schuw maar dapper en wensten meester te blijven in eigen huis. Dertig jaar moest Karel strijden alvorens hij hen kon overwinnen. Hun leider was Witkind. Duizenden Saksen werden vermoord, waren gedwongen zich te laten dopen en werden in massa versleept naar de Belgische kust. Karel overwon de Beieren en roeide de Avaren uit, een Mongoolse stam die zich in de Donauvlakte had gevestigd.

4. — ROELAND EN ZIJN HOORN.

IN 778 trok Karel de Grote tegen de Arabieren in het veld, maar deze expeditie liep niet zo goed af. Hij had daar in Spanje enkele moeilijkheden en op z'n terugkeer werd de achterhoede van zijn leger door de Basken in de pan gehakt te Roncevaux, een bergpas in de Pyreneeën. De aanvoerder van de achterhoede was Roeland, trouw paladijn van Karel de Grote. Alvorens te sterven blies hij op zijn ivoren hoorn « Olifant ». Hij werd de held van het Roelandslied dat in de 11e eeuw is ontstaan. Karel de Grote had uit de vele staten één rijk gesmeed: Europa. De keizer van Byzantium bewees hem een grote eer en de Kalief van Bagdad schonk hem de sleutels van het Heilig Graf.

5. — DE KEIZER VAN HET WESTEN.

IN de kerstnacht van het jaar 800 bad Karel de Grote voor het altaar van Sint Pieter te Rome. Paus Leo III naderde hem in de rug en zette hem een gouden kroon op het hoofd. De menigte riep : « Karel-Augustus, groot en onsterfelijk keizer van de Romeinen, glorie en zege ! » De Germaanse keizer, had het West-Europees Rijk als voortzetting van het Romeinse Rijk gesticht.

(Wordt voortgezet.)

DE MUUR VAN

TEKST EN TEKENINGEN DOOR ALBERT WEINBERG

(1) Zie "De Meester van de Zon".

DE STILTE

De « Britannia » werd door onbekende aanvallers neergeschoten. Intussen achtervolgt Yves de spion...

Ik heb de aanval meegemaakt. Het zijn Sabre-toestellen, die op ons geschoten hebben. Normale machines !... De motoren werden door kogels getroffen. Het waren dus helemaal geen buitengewone geluidloze machines van de piraten...

... En hun moderne wapens waren evenmin geluidloos...

Wat betekent dat?... Dit maakt de zaak ingewikkelder, tenzij het een nieuw spoor is... Ik moet dadelijk naar Kakinada terugkeren en Dan opzoeken...

Intussen begeeft de koukenpiet van de « Montcalm » die niet vermoedt dat Yves hem volgt, zich naar een publiek park. Hij wordt er opgewacht door een man...

Wel ?.. Wat breng je mee ?

Niets !... Ik werd door iemand verrast !

De oom van Piet vertelt wat er gebeurd is...

Dat is jammer! Geen enkel papier! Nu kun je niet meer herbeginnen. Je bent verbrand! Maar ja, ik had de baas al gewaarschuwd dat je misschien met lege handen zoudt komen...

Wat ga je doen?

Hier doen we niets meer! Wij zullen de oude Yamoto weer opzoeken. Jij hebt je desertie wat vervroegd!

Ja, maar... de jongen ?...

De jongen ?... Ik veronderstel dat jij die toch niet zoudt meegenomen hebben naar Tibet ? Wel, dan is alles goed !

Yves die zich verborgen heeft achter 'n enorme plant, laat geen woord ontsnappen...

Naar Tibet ?... Zó ! Zó !...

... Ongetwijfeld... En daarbij, dat laat me koud. Zijn moeder is gek. Ze zal me dus geen rekenschap vragen...

Goed ! We vertrekken morgen naar het Dorjeklooster in Tibet.

Ik hoop dat we er Yamoto zullen ontmoeten...

Daarvoor hoef je niet te vrezen. Die krijgen we wel te zien, want bij het binnenkomen in het klooster, zal ik hen laten weten dat ik nieuws breng van de zoon van Yamoto. Ik zal hen vertellen dat hij nog leeft. Het is natuurlijk een vrome leugen, maar daarmee krijgen we de oude vos wel uit zijn hol.

En dan ruilen we zijn zoon tegen professor Duroc. Hij zal hem dan wel moeten vrijlaten !

Duroc zal ons voor zijn bevrijders aanzien ! Die arme naïeveling !... We zullen hem alleen van de ene gevangenis naar de andere brengen !

DEZE KERELS KOMEN HIER NIET BUITEN !

Je vindt Dan Cooper, de sympathieke held van A. Weinberg, terug in het album « De Blauwe Driehoek ». (Wordt voortgezet.)

Het monster van de WAMBUTIS

EEN ROMAN VAN MICHEL PHILIPPE · GEILLUSTREERD DOOR REF

EERSTE KENNISMAKING

HET dof geroffel van de tamtam vulde de lauwe nacht. Boven de tafel, waarop nog de resten van het avondmaal stonden, weefden nachtvlinders met zware en onhandige vlucht duizend arabesken rond de brandende fotoforen. De boy bracht whisky en een pot tabak, nam het gebruikte eetgerei weg en verdween snel en geruisloos op zijn blote voeten. Teddy Howard keek, met enig ongeduld naar Jimmy Lewis, die langzaam en metodisch zijn pijp met glimmende kop stopte.

— Je hebt nog altijd geen antwoord gegeven, zei Howard.

Jimmy keek op. In zijn gelaat, getaand door de Afrikaanse zon, schitterden twee heldere, staalblauwe ogen.

— Ben je bang? hernam Howard ietwat humeurig.

Onmiddellijk echter beet hij zich op de lippen en was boos op zichzelf. Al de blanken en de negers vele kilometers in de

Zou Jimmy Lewis het voorstel van Howard aanvaarden en op zoek gaan naar het monster dat iedereen schrik aanjaagt ?

omtrek hadden eerbied voor Jimmy Lewis. Iedereen kende zijn energie en zijn moed. Lewis scheen helemaal niet beledigd. Integendeel, er danste een geamuseerd lichtje in zijn staalblauwe ogen. Hij nam ruimschoots de tijd zijn pijp te stoppen, te ontsteken en er een flinke trek aan te doen. De grijze rook verdween in het koeltje dat de ventilator verwekte. Howard trachtte het weer goed te maken en zei :

— Verontschuldig me, vriend. Ik heb me verkeerd uitgedrukt. Ik weet wel dat jij in de streek bekend staat als de beste gids en de handigste jager op groot wild. Ik wou je slechts vragen of je mijn verzoek misschien als te gevaarlijk aanziet of als een wens die men niet in vervulling kan brengen.

— Je hoeft je niet te verontschuldigen, antwoordde Jimmy, maar zijn toon klonk ietwat ironisch. Er zijn heel wat Europeanen die, sedert zij per vliegtuig de hemel van Afrika in alle richtingen doorkruisen, menen dat dit zwarte land zijn mysterie verloren heeft. Er zijn Europeanen die zich inbeelden, dat dit land één groot natuurpark is geworden, waar men op leeuwen en buffels jaagt gelijk men op een mooi herfst-weekend naar de heide trekt om er een haas te schieten... Zover zijn wij echter nog niet ! Het uitgestrekt bekken van Midden-Afrika is omzoomd door uitgestrekte oerwouden, dicht en onontwarbaar. Het equatoriaal oerwoud strekt zich over vele honderden kilometers uit en een groot deel daarvan is nog niet eens geexploreerd. Men weet er nog zo weinig over, dat sommige natuurkundigen van oordeel zijn dat het mogelijk is, dat men in dit gebied de laatste specimens van de voorhistorische fauna zou aantreffen... Het is zo moeilijk in het hart van deze wildernis door te dringen, dat wij er niet eens zeker van zijn dat we al de stammen kennen welke in dit woud wonen.

Jimmy hield even op om de glazen te vullen. De whisky glansde goudgeel en de ijsblokjes bewasemden het kristal.

— Ik hoorde vaak spreken over de legende die je mij vertelde, hernam hij. Men vindt er sporen van in de herhalen van de meeste stammen van Midden-Congo en van Oebangi-Chari.

— En hoe komt het dat jij als rasecht jager nooit lust hebt gevoeld om de sluier van dit geheim te lichten ?

— De sluier van dit geheim lichten zou veel tijd en veel geld kosten. Totnogtoe had ik noch het ene, noch het andere. Het beroep van chef van de safari (1) maakt niemand rijk en schenkt je bovendien weinig vrije tijd. Om het fantastisch dier, dat de negers Lau heten, te vinden zou je heel veel tijd moeten hebben... Eigenlijk kan je nog beter een naald in een hooimijt zoeken, als dat dier in de Afrikaanse wildernis !

— En heb jij een persoonlijke menig over dat dier ?

— Het is beslist een groot roofdier. De negers hebben er een heilige schrik voor, maar natuurlijk zag nooit een van hen het monster. Zij vertellen dat het ergens in de streek huist, die bewoond wordt door de Wambutis, dat zijn Pygmeeën of Dwergnegers. Erg precies zijn de gegevens daaromtrent niet. De inboorlingen hebben ontgetwijfeld de exploten van het monsterachtig dier vreselijk aangedikt. Wanneer men tracht alle overdrijving terzijde te laten, dan blijft het toch een feit, dat die Lau een meedogenloos roofdier is. Wat mij steeds meest heeft verrast, is het feit dat de negers aan dit dier een witte huid toeschrijven, reusachtige, vlammende ogen en een muil die vuur spuwt. De negers vertellen ook, dat het monster onder de aarde woont en dat het zijn slachtoffers naar die onderaardse woonst meesleurt. Sommigen gaan zelfs zo ver te verklaren dat de Wambutis het monster vereren als een god.

Geef toe dat het moeilijk is hier waarheid en verdichtsel uit elkaar te halen.

— Je geeft echter toe dat het mogelijk is dat het dier bestaat ?

— Alle verhalen van de inboorlingen berusten op waarheid, maar ze hebben die waarheid wat opgesmukt. Ik ben er van overtuigd dat het mogelijk is dat er in het hart van de equatoriale wildernis een onbekend en gevaarlijk roofdier woont, dat reusachtig groot is. Meer dan waarschijnlijk ziet dit dier er helemaal niet uit zoals het monsterachtig heilig wezen dat de negers zo vaak beschrijven...

Er volgde een lange stilte. Uit de hutten van de dragers steeg een hese en monotone melodie op, gedragen op het dof

en krachtig geritmeerd tamtam geroffel. Achter de sombere donkergroene jungle steeg een reusachtige maan op zodat heel het landschap in een blauwachtige klaarte baadde. In dit onwerkelijk licht kreeg de open plek waarop enige bungalows stonden, het aspekt van een fantastisch teaterdecor. Het woud ontwaakte. Van uit de donkerte stegen roepen en kreten op, soms hoorde men een dier dat vluchtte of een langgerekt gebrul van een roofdier.

Howard boog zich naar Jim toe.

— Ik herhaal mijn voorstel, zei hij. Ik ben vast besloten die geheimzinnige Lau te ontdekken. De verschillende bladen waarvoor ik werk, zullen een sensationele reportage van die aard dik betalen. Wil je mij helpen of... moet ik me tot een andere gids wenden ?

Jimmy schudde even het hoofd. De zaak amuseerde hem.

— Die zou je dan nog moeten uit de hoek halen, mijn waarde ! Ik twijfel er sterk aan of je daarin zoudt slagen. Maar kom, ik aanvaard je voorstel. Ik aanvaard, maar je begrijpt dat ik nu ook nog de dragers moet vinden die bereid zijn ons te vergezellen. Al de negers uit deze streek hebben een heilige schrik van de Wambutis. Zij beschouwen deze dwergnegers als duivels. Trouwens, geen enkele blanke slaagde er ooit in met hen in kontakt te komen. Indien de dragers bovendien vernemen dat wij er op uit gaan om die mysterieuse Lau te ontdekken, dan .. is er geen enkele bereid te vertrekken. Je moet weten, Howard, aan welk gevaar jij je bloot stelt ! Deze expeditie zal lang en gevaarlijk zijn, knoop dat in je hersens. Wij gaan het onbekende tegemoet. Wij beschikken niet over nauwkeurige kaarten en kunnen ons moeilijk enige voorstelling maken van de gevaren die wij zullen moeten trotseren. Deze wildernis is moordend en de stammen die daar wonen zijn ruw en niet op kontakt met vreemdelingen gesteld...

— Dat weet ik ! De administrateur heeft mij reeds gewaarschuwd. We vertrekken op eigen verantwoordelijkheid en zullen zelf alle gevolgen moeten dragen. De administrateur heeft me er reeds op gewezen dat hij ons, zelfs in geval van nood, niet helpen kan !

— Hij sprak de waarheid. Een tiental maanden geleden kwam er een prospector naar hier. Hij wou de streek exploreren, waar wij ons thans willen in wagen. Indien ik me goed herinner was het een Fransman die Jacques Duval heette. De administrateur en ik hebben tevergeefs getracht hem van zijn plan te doen afzien. Ondanks al onze waarschuwingen is hij vertrokken en niemand heeft hem ooit terug gezien... Ik heb heel wat inboorlingen gevraagd of ze hem niet hadden ontmoet, maar niemand kon mij iets over hem vertellen. Meer dan waarschijnlijk zullen wij nooit te weten komen wat er van hem geworden is. Wij riskeren in hetzelfde schuitje terecht te komen.

— Daardoor kan je me niet van de wijs brengen... Wij leven toch in de twintigste eeuw, zou ik denken. Je prospector stierf in de wildernis omdat hij alleen was. Hij kwam om, ten gevolge van koorts of ten gevolge van een slecht verzorgde wonde.

Jimmy wou antwoorden, toen de boy riep :

— Missie administrateur..., Bwana... (2) Missie administrateur...

De administrateur sprong soepel uit 'n draagstoel en liep naar een tweede draagstoel, die door de knechten werd neergezet. Met grote verbazing zagen de jager en de journalist, hoe uit de tweede stoel een jonge vrouw stapte...

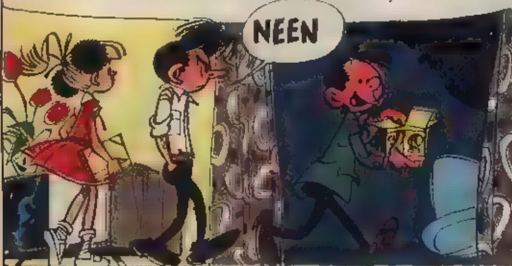
(1) Jachtexpeditie.
(2) Meester.

VOLGENDE WEEK :

VERTREK NAAR HET ONBEKENDE

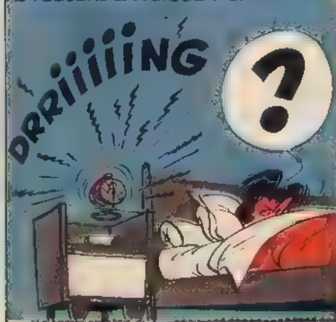
Ton en Tinneke

DOOR Franquin

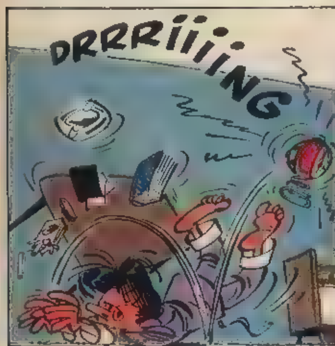

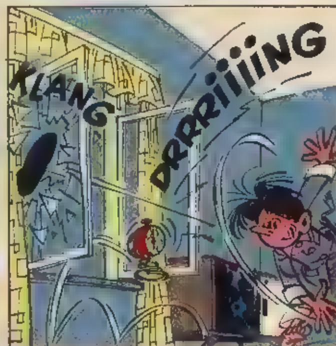

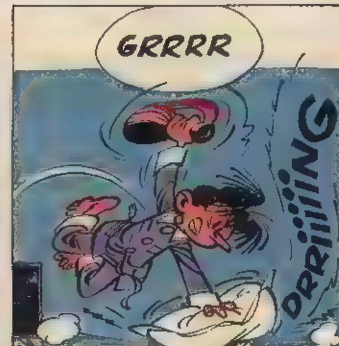

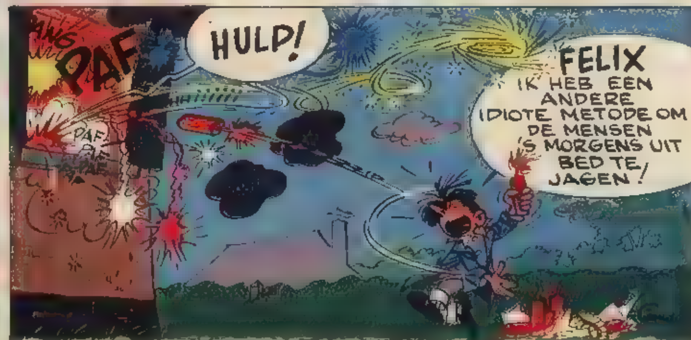

De GROENE SPLINTER

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Een onaangename verrassing wacht Lambik in de grot, waar hij Thoraks opsloot..

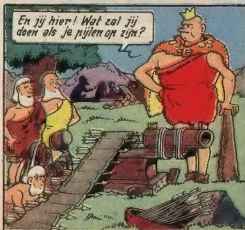

(Wordt voortgezet.)

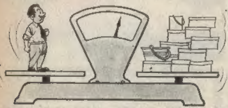
DE POS

SENSATIONELE VONDST IN EGYPTE

TIEN kilometer ten zuiden van de piramide van Gizeh werd door een groep Duitse en Zwitserse archeologen de kop van een Egyptisch koningsstandbeeld opgegraven. Dr. Hans Stock, leider van het Duits oudheidkundig instituut te Kaïro, is van mening dat de groenachtig zwarte kop uit metamorfe leisteen afkomstig is van een koning van de vijfde dynastie die ongeveer 2.400 jaar voor onze tijdrekening leefde. Volgens de oudheidkundigen dekt deze vondst alle inspanning en alle kosten van de opgravingen die reeds drie jaar duren.

800.000 LUCIFERS !

IN het menselijk lichaam is zoveel fosfoor aanwezig dat men er de kopjes van 800.000 lucifertjes zou kunnen mee vervaardigen. Uit de vetbestanddelen zou men 60 kaarsen en 17 stukken zeep kunnen maken. 125 gram zuivere suiker hebben we in ons lichaam, ijzer genoeg om zes gemiddeldsterke spijkers te maken en van 40 tot 50 liter water. Dit water is echter niet allemaal vloeibaar. Een zo vaste stof als het beenderstelsel bevat tot 50 % water; de andere helft bevat vetstoffen, beenderstof en beenderaarde.

DE HONDEN OP DE BRES

DE lof van de honden die bergklimmers, onder de sneeuw bedolven, opsporen en redden, hoeft niet meer gemaakt. Je weet dat zij vooral in Zwitserland en Oostenrijk worden ingezet. In Noorwegen werd thans een centrum opgericht, waar honden opgeleid worden om mensen in nood te helpen. De experten zijn van oordeel dat het vier jaar zal duren om de opleiding van deze honden te voltooien. Nadien echter, zal ieder van deze trouwe viervoeters dezelfde diensten kunnen bewijzen als een hulpexpeditie van vijftig man.

DE WERELD VAN UIT DE HEMEL GEZIEN

EEN groot petroleumtankschip fotograferen is kinderspel zou men menen wanneer men ziet hoe scherp de opname is. Op het origineel kan men zelfs de naam van het schip lezen. Deze foto werd nochtans genomen door een verkenningsvliegtuig, dat met een snelheid van 800 km per uur over het tankschip scheerde.

IN SCHEERVLUCHT

(Vervolg van blz. 11)

HET werk van de piloot in een verkenningsvliegtuig is niet ten einde, wanneer de zes camera's die hij aan boord heeft, zoemen. Hij moet alles wat hem interessant lijkt noteren en bovendien bij zijn vlucht ook nog mondeling kommentaar leveren die op band wordt opgenomen.

Dit vergt heel veel aandacht en is erg vermoeiend. Een vlucht van twee uren vergt bovendien veel voorbereiding, d.w.z. dat de piloot niet twee uren aan het werk is, maar zes tot zeven uren.

Zijn werk begint bij de « briefing » (vluchtvoorlichting), een vergadering tijdens dewelke hij zijn opdracht krijgt, het uur van zijn vertrek en zijn route aangeduid wordt. De piloot zelf moet nu zijn reisweg instuderen. Zelfs wanneer hij niets anders heeft te doen dan foto's te nemen op grote hoogte, is het noodzakelijk dat hij zijn weg kent zonder de kaart in het oog te moeten houden.

Ingeval hij wordt aangevallen moet hij, zoals we reeds hebben verteld, de wijk nemen. Dan heeft hij beslist geen tijd meer om op de kaart naar zijn weg te zoeken. Hij moet dan in staat zijn te zeggen :

— Ik ben nu te X... Binnen tien minuten kan ik achter die bepaalde heuvel wegduiken.

Je begrijpt wel dat een nauwkeurige kennis van de weg heel wat voorbereiding vergt.

De piloot is tegelijkertijd navigator, fotograaf en ingenieur en, nadat hij veilig is geland, kan hij nog niet gaan rusten. Hij moet nog verslag uitbrengen over zijn vlucht en zo nodig kommentaar geven bij zijn foto's en nota's.

★

De verkenner houdt van zijn beroep en gaat er trots op dat hij beter en nauwkeuriger fotomateriaal heeft dan de beste fotograaf van het land. Hij beleeft er zelf ook pret aan mooie landschappen, historische burchten, fraaie steden en schilderachtige dorpen van uit de hemel te fotograferen.

Polochon in . . .

(7)

TILJON

ROME EN DE OLYMPIADE 1960

DE volgende Olympische Spelen worden gehouden in de Eeuwige Stad in het jaar 1960. De Italianen willen vooral niet te laat komen en beginnen al maar vast aan de voorbereiding van deze grote sportmanifestatie. Men werkt, zoals je ziet, ijverig aan een overdekt stadion.

IN FRANKRIJK WORDT MEN OUDER

WIJ vernemen dat de gemiddelde leeftijd van de mens in Frankrijk voortdurend stijgt. In 1956 werden de vrouwen gemiddeld 69,3 jaar oud, de mannen 63,6 jaar. Bravo ! Er is geen enkele reden om niet op de goede weg voort te gaan !

NIEUWS IN HET KORT

● Enkele weken geleden deden de New-yorkers hun laatste tramrit. Inderdaad, de laatste tram verdween uit deze wereldstad. Al de trams werden vervangen door de metro en de autobussen.

● De direktie van de « British European Airways » koestert het plan in 1960 een regelmatige helikopterdienst Londen-Parijs in te leggen.

● Drie Engelsen vingen drie duizend vissen met de hand ! Een wonderbare visvangst ? Eerlijkheidshalve moeten we er aan toevoegen dat het zeer makkelijk was die vissen te vangen, vermits men de vijver van Corby, waarin zij woonden, drooglegde. De vissen werden onmiddellijk in de Welland gegooid, een rivier die in de nabijheid stroomt.

DE MARTER HOUDT VAN KOELTE

DE marter is een diertje dat omwille van zijn bont ten zeerste naar waarde wordt geschat en in de wereld een zeer kostbaar ding is. De marterkwekers trachten die dieren dan ook zo goed mogelijk te verzorgen. Zij hebben nu ontdekt dat men hen bij middel van een aluminiumdak tegen de hitte kan beschermen. De marters die onder een aluminiumdak wonen, leveren een bont dat gemiddeld per vel 250 F. meer opbrengt.

OPLOSSING VAN DE TEST VAN DE WEEK

GEZOND VERSTAND !

Indien je het eens bent met c) en je op dezelfde wijze handelt, dan heb je gezond verstand, is je oordeel nuchter en handel je zoals het moet.

Indien je akkoord bent met de antwoorden van b) dan ben je niet altijd beleefd of liefdadig. Dan ben je ook niet altijd voorzichtig en eerlijk.

Ben je akkoord met a) en handel je aldus, dan moet je beslist nog wat bijleren ! Denk er steeds aan dat het beter is eerst na te denken en dan te handelen. Wanneer men eerst handelt, is het soms te laat om de fout nog goed te maken.

Wat is een schilder ?

PICASSO, de moderne schilder die vurige bewonderaars en hardnekkige tegenstanders heeft, zei onlangs tot een van zijn vrienden : « Een schilder is eigenlijk een verzamelaar die een verzameling wenst samen te stellen en zelf de doeken schildert, die hij graag bij anderen ziet. »

Het weekblad « KUIFJE » : 12e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

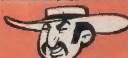
	België	*Belg. Congo en buitenland*	*Canada en Ver. Staten*
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea. DEVEA

Publiciteit : PUBLIART

23-5-57

de Pampas

VERHAAL AANGEBODEN DOOR GOVERNOR

Tekeningen van BERCK

6

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN KUIFJE

COKES IN STOCK

DOOR HERGÉ

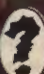
Kuifje en Haddock zijn de gasten van emir Ben Kalish Ezab...

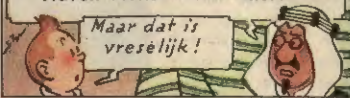

(Wordt voortgezet.)